

Vasten is beperkingen accepteren

Wanneer het tegen zit in je leven, vast je zonder er voor gekozen te hebben. Voorbeelden: het niet hebben van vrijheid en ruimte om te doen wat je wilt. Een periode in je leven waarin je nauwelijks vriendschap ervaart, gemis van enthousiasme, gevoelsarmoede. Vasten is het aanbotsen tegen grenzen: dingen kunnen niet. Niet altijd dramatisch, maar het kan toch schrijnend aanvoelen.

Wie vast, komt voor vragen te staan als:

Hoe ga ik om met beperkingen, grenzen of de periodieke troosteloosheid van het bestaan?

Wat gebeurt er dan in ons? Kunnen we dat accepteren of worden we ontevreden, depressief of agressief?

De beelden uit de bijbelse verhalen suggereren dat tekort, vasten dus, van oudsher behoort tot het leven van de mens, de *condition humaine*. Lees maar eens Genesis 2, 7-9; 1-7a en Mtt 4, 1-11.

Het stukje scheppingsverhaal en het verhaal over Jezus' woestijntijd gaan beiden over het omgaan met beperking, met gemis. In beide stukjes treedt een verleider op: in de vorm van een slang en in de vorm van een duivel.

In het scheppingsverhaal wordt de mens geboetseerd uit stof van de aarde en wordt hem de levensadem ingeblazen. De mens leeft volop en mag beschikken over alles wat geschapen is op één ding na: niet eten van die ene boom want dan zal de mens sterven. Blijkbaar is de beperking, iets nalaten, niet over alles kunnen beschikken van levensbelang, al heel de mensheid lang. Anders gezegd: het verbod, de begrenzing is er om het leven mogelijk te maken.

In het scheppingsverhaal gaat de slang, de misleider aan het werk. Hij gaat in tegen het gebod dat de beperking ons leven mogelijk maakt. Hij speelt in op ons verlangen om alles nu en onmiddellijk te hebben (er staat: 'heeft God werkelijk gezegd dat je van geen enkele boom in de tuin mag eten?') Verder speelt de misleider in op ons concurrentie denken, de slang daagt ons uit om de concurrentie met God aan te gaan. Hij zegt: 'je kunt gelijk worden aan God als je van die ene boom eet'.

Wanneer de mens de beperkingen in de wind slaat en zich laat verleiden door alles te willen hebben en God te willen zijn, ontdekt hij M/V dat hij naakt is. Zij ontdekken hun verschillen, hun niet-alles-zijn, hun beperktheid en bedekken deze naaktheid met vijgenbladen. Ze camoufleren hun menselijkheid, schamen zich voor zichzelf en kunnen dus niet meer trots zijn op zichzelf.

De les:

Wanneer je grenzen en beperkingen in je omgeving en van jezelf accepteert hoeft je je nergens voor te schamen, maar kun je trots zijn op jezelf. De belagers of duivels heten: alles willen hebben en even machtig of machtiger willen zijn dan de ander.

Door te vasten oefen je het accepteren van je eigen grenzen en beperkingen.

Piet van Beek, pastor